

ПРИМЉЕНО:	06.11.2023	
Достављено:	Број	Прилог
	522	18

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТА БЕЗБЕДНОСТИ**

На основу чланова 74 и 75 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС“, број 88/2017-41, 27/2018-3, 73/2018-7, 67/2019-3, 6/2020-3, 6/2020-20, 11/2021-3, 67/2021-3, 67/2021-7), чланова 134 и 135 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/2018, 207/2019, 213/2020, 214/2020, 217/2020, 230/2021, 232/2022, 233/2022, 236/2022, 241/2022, 243/2022, 244/2023, 245/2023 и 247/2023), члана 50 Статута Факултета безбедности (бр. 862/5 од 25.12.2018. године и бр. 656/10 од 30.12.2021. године), члана 7. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (Гласник Универзитета у Београду, бр. 237/22, 240/22 и 242/22), у вези са чланом 30 Правилника о условима и поступку за избор наставника и сарадника (пречишћен текст) Факултета безбедности бр. 463/6 од 30.10.2020. године, Изборно веће Факултета безбедности је на седници одржаној 29.09.2023. године донело одлуку о образовању Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор наставника у звање ванредног професора за ужу научну област Политичке науке, наставни предмет Међународни односи, у саставу:

1. Проф. др Мирослав Младеновић, редовни професор, Факултет безбедности Универзитета у Београду, председник;
2. Проф. др Драган Р. Симић, редовни професор, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, члан;
3. Проф. др Драган Ђукановић, редовни професор, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, члан.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Београду и Статутом Универзитета у Београду – Факултета безбедности подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

1. Информације о конкурсима и поднетим пријавама на конкурс

Универзитет у Београду – Факултет безбедности расписао је конкурс за избор једног ванредног професора са пуним радним временом, на одређено време од 5 (пет) година, за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Међународни односи. На конкурс, који је објављен 11.10.2023. године, у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ број 1061, те на сајтовима Факултета безбедности Универзитета у Београду и Универзитета у Београду, након истека рока пријавио се један кандидат: др Владимир Ајзенхамер. Комисија је преузела конкурсни материјал и након прегледа и процене поднете документације констатовала је да пријава др Владимира Ајзенхамера задовољава све критеријуме захтеване конкурсом и утврђене на основу Закона о високом образовању, Статута Универзитета у Београду и Статута Факултета безбедности.

2. Биографски подаци

Владимир Ајзенхамер је рођен у Београду 13.7.1977. године, где је завршио основну школу и Дванаесту београдску гимназију. Дипломирао је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду - смер Политиколошке студије - 2008. године, са просеком оцена 8.94, одбранивши дипломску тезу под насловом „Однос циља и средства у политичкој филозофији Никола Макијавелија“ чиме је стекао стручни назив Дипломирани политиколог. На истом факултету је потом завршио и специјалистичке академске студије на програму Регионалне студије Азије, са просечном оценом 10.00. Одбраном завршног рада под насловом „Три лица ислама - компаративна анализа политичких система Турске, Саудијске Арабије и Ирана“ стекао је стручни назив Дипломирани политиколог - специјалиста из области регионалних студија Азије. Докторске студије је уписао на Факултету политичких наука – смер Међународне и европске студије – у фебруару 2011. године. Положио је све испите, постигавши просечну оцену 9.33. Докторску тезу „Односи Републике Турске и Сједињених Америчких Држава током деценије владавине Партије правде и развоја (од 2002. до 2012. године)“ успешно је одбранио 15.05.2018, са оценом 10.00, стекавши научни назив Доктор наука - политичке науке.

Као стипендиста израелског министарства спољних послова, стручно се усавршавао у Израелу, похађајући међународни семинар Teaching about the Shoah and Antisemitism на Међународној школи за Студије Холокауста Yad Vashem у Јерусалиму, 2013. године. Током 2018. године борао је на стручном усавршавању у Сједињеним Америчким Државама, похађајући међународни семинар International Defense Acquisition Negotiation на Морнаричкој школи за постдипломске студије (Naval Postgraduate School) у Монтереју, Калифорнија. Студијски боравак је финансиран од стране Министарства одбране Сједињених Држава.

На Факултету политичких наука ангажован је од 2009. до 2014. године као сарадник Центра за студије Азије и Далеког истока. На истом факултету, у периоду од 2010. до 2014. године, ангажован је као демонстратор на предмету Геополитика и геоекономија, и мастер академским студијама Регионалне студије Азије.

На Факултету безбедности Универзитета у Београду ангажован је од 2013. године, када је изабран за сарадника у настави на предметима Међународни односи, Основи геополитике и Политички систем. Од 2014. године биран је у звање асистента и ангажован поново на истим предметима. У звање асистента изнова је изабран 2017. године, а одлуком Већа научних области правно-економских наука од 18.12.2018. изабран је у звање доцента за ужу научну област Политичке науке. На основним академским студијама предаје и изводи вежбе на предмету Међународни односи. У периоду од јуна 2022. до марта 2023. изводио је и наставу и вежбе на предмету Основи геополитике. На мастер академским студијама Студије наука безбедности, предаје обавезан курс Глобални поредак и регионална безбедност, као и изборни курс Геополитика Балкана. На докторским студијама предаје изборни курс Геополитика великих сила и стратешка безбедност малих држава.

Од почетка школске 2017/2018. године ангажован је на Мултидисциплинарним мастер академским студијама Студије миграција Студија при Универзитету у Београду – прво као асистент, потом и као доцент на предметима Кризе, сукоби и миграције у свету, Правни, политички и безбедносни аспекти миграција у свету и Безбедност Србије и миграције. Ово ангажовање је и даље актуелно.

На Факултету безбедности тренутно врши функције Шефа Катедре друштвено-хуманистичких наука и Заменика председника Савета факултета. Претходно је обављао функцију Секретара Катедре друштвено-хуманистичких наука.

Члан је уређивачког одбора националног научног часописа међународног значаја Међународни проблеми који издаје Институт за међународну политику и привреду у Београду, а био је и члан редакције часописа Годишњак Факултета безбедности. Био је председник организационог одбора националне научне конференције „Мултиполаризам и/или велика конфузија: токови преображаја савременог међународног система“, у организацији Факултета безбедности Универзитета у Београду и Института за европске студије, одржаној у Београду, 01. децембра 2022, председник организационог одбора националне научне конференције „Изазови савременог света: стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода?“ у организацији Факултета безбедности Универзитета у Београду и Института за међународну политику и привреду, одржаној у Београду, 28. октобара 2020, члан програмског одбора меморијалне националне научно-стручне конференције „Предраг Марић“ у организацији Факултета безбедности Универзитета у Београду и Института за међународну политику и привреду, одржаној у Београду, 11. фебруар 2022. године, члан организационог одбора националне научне конференције „Кинески социјализам и модерни светски поредак“, у организацији Факултета безбедности Универзитета, одржаној у Београду 9. јула 2021. године.

Од претходног избора у звање, на Факултету безбедности, био је ментор на изради 14 (четрнаест) дипломских радова, ментор на изради 3 (три) мастер рада, члан комисије за одбрану 5 (пет) дипломских радова, члан комисије за одбрану 1 (једног) мастер рада и 1 (једне) докторске дисертације. На Мултидисциплинарним мастер академским студијама Студије миграција при Универзитету у Београду био је ментор на изради 2 (два) мастер рада, и члан комисије за одбрану 5 (пет) мастер радова. На Факултету политичких наука Универзитета у Београду био је члан комисије за одбрану 1 (једне) докторске дисертације. На Универзитету одбране, Школа националне одбране „Војвода Радомир Путник“, у оквиру Програма усавршавања Високих студија безбедности и одбране (ВСБО) био је ментор 1 (једног) завршног рада и главни ментор Завршне студије 12. класе ВСБО.

Током 2020. и 2022. године био је члан Комисија за израду извештаја за избор у научна звања истраживач-сарадник и научни сарадник. Комисија је образована од стране Научног већа Института за стратегијска истраживања Универзитета одбране.

Од избора у звање доцента Владимир Ајзенхамер је објавио монографију и 14 (четрнаест) научних радова у међународним и домаћим научним часописима и тематским зборницима. Самостално је уредио један тематски број националног часописа међународног значаја Међународни проблеми, и коауторски приредио један тематски зборник од националног значаја и два зборника са националних научних конференција. Био је ангажован на међународним научно-истраживачким пројектима ЕРАЗМУС+КА2 „Improving Academic and Professional Education Capacity in Serbia in the area of Safety and Security (ImprESS)“ и Horizon 2020 project „De-Radicalisation in Europe and Beyond: Detect, Resolve, Reintegrate“ (959198), као и на националном научно-истраживачком пројекту „Неутралност и стратешко одвраћање“ (ШНО-ДХ/1/224) реализованом од стране Универзитета одбране и Министарства одбране Републике Србије.

По избору у звање доцента излагао је реферате на следећим националним и међународним научним конференцијама и скуповима: Национална научна конференција „Западни Балкан као 'остатак' уједињене Европе: свачија и ничија земља?“, у организацији

Института за међународну политику и привреду и Канцеларије Фондације Ханс Зајдел у Србији и у Црној Гори, одржана у Београду, 6. децембра 2018. године; XXIII, XXIV, XXV, XXVI и XXVII Међународна годишња научна конференција „Националне мањине, миграције и сигурност“, у организацији Факултета политичких знаности Свеучилишта у Загребу, одржана на Брионима у периоду мај/септембар 2019-2023 године; Међународна конференција „State (In)stability 2020“ у организацији Свеучилишта Libertas, одржана у Загребу 13. новембра 2020. године; Национална конференција „Заразне болести као глобални безбедносни изазов – Пандемија covid-19: стварност и последице“ у организацији Факултета безбедности Универзитета у Београду и Института за међународну политику и привреду, одржана у Београду у јулу/децембру 2020. године; Национална конференција „Неутралност и стратешко одвраћање“, Универзитета Одбране, одржана у Београду, 21. маја 2021; Међународна конференција „Politology of religion: III biannual conference 2021“, у организацији Факултета политичких наука у Београду, одржана у Београду 28. маја 2021.; Национална конференција „Геополитички интереси великих сила и стратешка безбедност малих држава“, у организацији Института за међународну политику и привреду и Факултет безбедности Универзитета у Београду, одржана у Београду 1. децембра 2021; Међународна конференција „Cyber (In-)Securities and Online Disinformation in International Politics“, у организацији University of the Bundeswehr Munich, одржана у Берлину 27-28. јуна 2022. године; Округли сто „ГЕОФОР: Геостратешки форум: Глобалне климатске промене у друштву ризика“, у организацији Института за европске и глобализацијске студије, одржан у Загребу, 4. новембра 2022; Национална конференција „Мултиполаризам и/или велика конфузија: токови преображаја савременог међународног система“, у организацији Факултета безбедности Универзитета у Београду и Института за европске студије, одржана у Београду 1. децембра 2022; Округли сто „Online disinformation in Serbia by domestic and foreign actors“, у организацији University of the Bundeswehr Munich, одржан у Минхену 19. априла 2023. године.

Након избора у звање доцента Владимир Ајзенхамер је реализовао следећа предавања по позиву: Једанпут годишње, у периоду од 2019. до 2022. године, на Високим студијама безбедности и одбране (ВСБО) Школе националне одбране „Војвода Радомир Путник“ Универзитета одбране, у трајању од 6 (шест) наставних часова, реализовао је предавање на тему „Међународни односи: спољна политика регионалних сила – студија случаја Република Турска“. У летњем семестру школске 2022/23 на истим студијама одржао је предавања у трајању од 16 (шеснаест) наставних часова из предметне области „Стратегијско окружење – међународни односи“ и 60 (шездесет) наставних часова менторског рада са полазницима 12. класе ВСБО на изради Завршног рада – студије „Стратешка неутралност и одвраћање као стратешка опредељења Републике Србије“. На истом универзитету 26. децембра 2021. године одржао је предавање 66. класи Генералштабног усавршавања (ГШУ) на предмету Стратегија на тему: „Стратегијски наступ савремене Турске“. На Факултету политичких наука и међународних односа Универзитета Матеј Бел у Бањској Бистрици, 10. маја 2021, на позив професора Растислава Казинског (Rastislav Kazansky) одржао је гостујуће предавање „Religion-Based Radicalization in the Western Balkan region“ у трајању од 2 (два) наставна часа. На Факултету политичких знаности Свеучилишта у Загребу, током студијског боравка реализованог од 5. до 9. децембра 2022. године на основу Споразума о сарадњи Факултета безбедности и Факултета политичких знаности, одржао је предавања и вежбе (студентски семинар) у трајању од 6 (шест) наставних часова на предметима Међународна сигурност и Миграције и сигурност код професора Синише Таталовића, на

теме: „Радикализација као (невојна) претња националној и међународној безбедности: Студија случаја Република Србија“, „Миграције на тремеђи моралне панике, секуритизације и хантингтонизације: Стратегије и наративи фортификације и другости“ и „Међународна сигурност – перспективе Азије“ (студентски семинар). У оквиру Методолошке радионице за студенте постдипломских специјалистичких студија Сигурносна политика Републике Хрватске и студенте постдипломских специјалистичких студија Вањска политика и дипломација, Факултета политичких знаности Свеучилишта у Загребу, у Поречу 16-17. септембра 2023. одржао је предавање у трајању од 2 (два) наставна часа на тему: „Анализа популарно-културних наратива у служби истраживања међународне безбедности“.

На основу Споразума Факултета безбедности и Војне академије Универзитета одбране Владимир Ајзенхамер је био један од иницијатора, организатора и реализатора ван-наставног курса Стратешко преговарање, намењеног студентима Факултета безбедности и кадетима Војне академије, одржаног током летњег семестра школске 2022/23 на Војној академији у Београду. На пољу промоције науке ангажовао се учешћем на следећим трибинама, стручним скуповима и промоцијама књига: трибина „Геополитички аспекти савремених безбедносних изазова Републике Србије“ у организацији Института за стратегијска истраживања Министарства одбране, одржаној 23. октобра 2019. на 64. Међународном сајму књига у Београду (учесник); промоција књиге Слободана Јанковића „Блиски исток: рат без мира“ одржана 28. Јануара 2020. године у Дому омладине у Београду (учесник); стручна конференција Infosec Lite 2020 „Navigating the unknown – securely“, у организацији TeleGroup-а и TG-SEC-а, одржана 9. децембра 2020 (уводничар); промоција књиге Марте Зорко и Сеада Турчала „Популарна геополитика“ одржана 5. новембра 2021. године на Факултету политичких знаности у Загребу (обраћање у својству рецензента); панел дискусија „A possible peace regime on the Korean peninsula and the issue of North Korean nuclear pursuit“ одржана 23. јуна 2022 у хотелу Crowne Plaza, у организацији Факултета безбедности и Амбасаде Републике Кореје (обраћање у својству организатора и панелисте); промоција књиге Милована Суботића „Миграције и екстремизам“, одржана 14. марта 2023. у Дому војске у Београду (обраћање у својству рецензента).

Течно говори енглески језик, и поседује основно познавање немачког и персијског језика.

3. Достављени научни радови

3.1. Списак објављених радова до избора у звање доцента

До избора у звање доцента 2018. године, др Владимир Ајзенхамер је објавио монографију и следеће радове:

А) Монографија:

Килибарда З., Младеновић М., Ајзенхамер В. (2014), Геополитичке перспективе савременог света, Универзитет у Београду - Факултет Безбедности, стр. 253-307, УДК: 911.3::327(100), ISBN: 978-86-84069-91-9

Б) Радови:

Ајзенхамер, В. (2017). Бојно поље прахис: реалистичко-конструктивистички дуумвират и 'посртање' либералног интернационализма. Међународни проблеми. Vol. LXIX, No.2-3/2017, Београд, стр. 262-282, УДК: 327.3 316:327, ISSN: 0025-8555=Međunarodni problemi, DOI: <https://doi.org/10.2298/MEDJP1703262A>

Јовановић, Н., Ајзенхамер, В. (2017). Унификација ислама као инструмент хантингтонизације мигрантске кризе. У Валић, Н., Дубравка, Грухоњић Динко (ур.) Популизам, Избегличка криза, Религија, Медији, Нови Сад, стр. 241-256. УДК: 364-56: [32:28, ИСБН: 978-86-6065-445-0

Ајзенхамер, В. (2016). Како „читати” савремене америчко-турске односе: Аналитички осврт на академску и стручну литературу. Међународни проблеми. Vol. LXVIII, No.1/2016., Београд, стр. 24-53, УДК: 327(73:560), ISSN: 0025-8555=Međunarodni problemi, DOI: <https://doi.org/10.2298/MEDJP1601024A>

Rokvic, V., Jeftic, Z., Ajzenhamer, V. (2016). Public Health in Serbia through the Lens of Security: A Review Article. Iranian Journal of Public Health. 45(9), pp. 1136–1145, ISSN: 2251-6085

Ајзенхамер, В. (2016). Производња етно-религијске Другости као безбедносни изазов пројекту Новог пута свиле (Пример Турског утицаја у Босни и Херцеговини и Републици Србији). У Бинхонг, Ш., Цветковић, В., Драгишић, З., Обрадовић, Ж. (ур) Нови Пут свиле: Балканска перспектива. Политичко-безбедносни аспекти, Факултет безбедности, Универзитет у Београду, стр. 203-2018, УДК: 327(560:497.6)(560:497.11), ISBN: 978-86-80144-11-5

Ајзенхамер, В, Роквић, В, (2016). Демократизација цивилно - војних односа: Упоредно искуство Републике Србије и Републике Турске. У Стојановић, Ђ., Лишанин (ур.) Србија и институционални модели јавних политика: проблеми и перспективе, Институт за политичке студије, Београд, 2016., стр. 213-244“, УДК: 316.334(497.11)(082), 316.4(497.11)(082), 316.728(497.11)(082), ISBN: 978-86-7419-285-6

Ајзенхамер, В., Јовановић, Н. (2015). Анализа демократичности парламентарних избора у Републици Турској 2015. године са освртом на историјску генезу изборног процеса. Српска политичка мисао. Vol. 49., No.3/2015, Београд, стр. 189-209“, УДК: 324:328(560)“2015“, ISSN: 0354-5989

Ајзенхамер, В., Иваниш Ж. (2014). Утицај Заливског савета за сарадњу на безбедносни ситуацију на Блиском истоку“, Годишњак Факултета Безбедности, Факултет безбедности, Универзитет у Београду, Београд, стр. 51-63“, УДК: 061.13СС(5-15) 327 (5-15), ISSN: 1821-150X

Ajzenhamer, V., (2014). Long 'Turkish march' - Turkey's accession to the European Union, benefits and barriers“. У Зборник радова са међународне конференције „The European union: six years after its' eastern enlargement“, University of national and world economy, Sofia, pp. 215-226, ISBN: 978-954-644-665-7

Јанковић С., Ајзенхамер, В. (2013). Разлике у стицању међународног легитимитета Палестине и КиМ. Национални интерес. Vol 17, No.2/2013., Београд, стр. 71-87, УДК: 323.1(=163.41), ISSN: 1452-2152

Ајзенхамер В., Иваниш Ж. (2013). Макијавели и макијавелизам - Одроз у искривљеном огледалу. Годишњак Факултета Безбедности, Факултет безбедности, Универзитет у Београду, Београд, стр. 171-182, УДК: 321.01:141.7, ISSN: 1821-150X

Ajzenhamer, V. (2013). Western Balkans and the Islamic schisms - The case of Bosnia and Herzegovina“. In Cvetković, V., Bartulović, I. (eds) The Balkans and the Middle East: Are they mirroring each other?, Fakultet bezbednosti, Univerzitet u Beogradu, Beograd, pp. 107-121, UDK: 327(497)(082), 94(497)(082), 28-767(497)(082), 28-767(5-II)(082), ISBN: 978-86-84069-79-7

Ајзенхамер В., Тмушић, М. (2013). Србија и ново 'Источно питање' - Геоекономски изазови сарадње са земљама Средњег истока и Јужног Кавказа. У Николић, М., Тодић, Д. (ур) Стратешки правци развоја и утврђивања положаја Србије у савременим међународним односима, Институт за међународну политику и привреду, Београд, стр. 180-196, УДК: 327(497.11)(082), 327::911.3(497.11)(082), 351.86(497.11)(082), 338.22(497.11)(082), ISBN: 978-86-7067-194-2

Трапара, В.; Ајзенхамер, В. (2013). Политика Турске према Србији и Западном Балкану у контексту актуелних међународних и регионалних трендова. У Ђукановић, Д.; Трапара, В. (ур) Србија у Југоисточној Европи, Институт за међународну политику и привреду, Београд, стр. 285-307, УДК: 327(497.11:4-12)(082), 341.232(497.11)(082), 339.92(497.11)(082), ISBN: 978-86-7067-183-6

Ostojić, M., Ivaniš, Ž., Ajzenhamer, V. (2013). Critical infrastructure in air traffic management system“, in Keković, Zoran, Čaleta, Denis, Kešetović, Želimir, Jeftić, Zoran (eds.), National critical infrastructure protection, Regional perspective, Belgrade, University of Belgrade - Faculty of Security Studies, Institute for Corporative Security Studies, Ljubljana, pp. 391-403, UDC: 656.7.07, ISBN: 987-86-84069-84-1

Ajzenhamer, V. (2012). Sandžak issue as long term consequence of the Balkan wars. У Зборнику радова са међународне конференције The Heritage of History at the Balkan Wars' Centenary: Solutions to Political and Social Issues in Southeast Europe, Center for Balkan Studies and Researches, Kirklareli University, Kirklareli, pp. 364-374, ISBN: 978-605-86860-2-1

Ajzenhamer, V. (2012). Sandžak/Raška as border area. In Dimitrijević, D., Mitrović, D., Lađevac, I., The Meaning of Borders in the Age of Globalization: Europe and Asia, Institut za međunarodnu politiku i privredu, Beograd, pp. 17-24, UDK: 341.222(4)(082), 341.222(5)(082), 316.4:316. 32 (082), ISBN: 978-86-7067-166-9

Ђурић Ж., Ајзенхамер, В. (2011). Политички систем Турске на размеђу кемализма и исламизма. Српска политичка мисао. Vol. 34., No.4/2011., Београд, стр. 441-466, УДК: 321+322.2:28(560), ISSN: ISSN 0354-5989 = Српска политичка мисао(Штампано изд.)

Ајзенхамер, В. (2011). На размеђу компатибилности и некомпатибилности - ислам и демократија“. Годишњак 2011, Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, Година V, Број 6/2011., Београд, стр. 281-299, UDK: 28:321.7, ISSN: 1820-6700=Godišnjak (Fakultet političkih nauka Beograd)

Ђурић Ж., Ајзенхамер, В. (2011). Утицај исламских раскола на формирање политичких система Саудијске Арабије и Ирана. Политичка ревија. Vol 29., No.3/2011., Београд, стр. 311-339, УДК: 321.01(55)(532):28, ISBN: 1452-1741

Ајзенхамер В. (2011). БРИК. У Цукавац, М., Ковачевић, М., Лазовић, Б., Митровић, Д., Прљевић, М., Раичевић, М., Станивуковић, М. (ур) Лексикон економске дипломатије и међународног пословања, Институт за економску дипломатију, Београд, 2011, стр. 67-68, УДЦ: 339.9.012(031) 339.9(031), ИСБН: 978-86-85635-06-9

3.2. Објављене монографије и радови од последњег избора у звање

Кандидат је у конкурсној документацији приложио једну монографију и 14 (четрнаест) научних радова који су у целости објављени од последњег избора у звање:

А) Научна монографија/књига односно уџбеник или критичка монографска публикација:

1. Ајзенхамер, Владимир (2023). Целулоидна апокалипса – Како је Америка научила да брине и да се плаши „А“ бомбе. Службени гласник, ИСБН 978-86-519-2998-7

Б) Радови у међународним и домаћим научним часописима и зборницима радова:

1. Ajzenhamer V. (2022). From Strategic Depth to Hegemonic Overreach: Has Turkey Bitten off More Than It Can Chew in the Western Balkans? In B. Radeljić and M. C. Özşahin (eds.), Turkey's Return to the Western Balkans: Policies of Continuity and Transformation, Springer, pp. 65-95, https://doi.org/10.1007/978-3-031-10074-1_4
2. Кобања, М., Ајзенхамер, В. (2022). Одвраћање у раљама безбедносне дилеме. У Благојевић В. (ур) Неутралност и стратешко одвраћање. Медија центар „Одбрана”, Београд, стр. 15-38
3. Ajzenhamer, V, Rokvić, V. (2021). Kada publika postane sekuritizujući akter: Promena bezbednosne paradigme u vreme pandemije COVID-19. Sociologija i prostor. Vol 59, No, 219, Zagreb, str. 55-87, DOI: <https://doi.org/10.5673/sip.59.0.3>
4. Ајзенхемер, В. (2021). Жодоверзум: Космичко клонирање класичне геополитике. Међународни проблеми. LXXIII (3), Београд, стр. 535-556, UDK: 341.229+327::911.3 DOI: <https://doi.org/10.2298/MEDJP2103535A>
5. Ајзенхамер, В. (2021). Никсон, Кисинџер и Мао: од стратешке триангулације до Пинг-понг дипломатије У Цветковић, В., Обрадовић, Ж, Ајзенхамер, В. (ур.). Кинески социјализам и модеран светски поредак: Сто година Комунистичке партије Кине. Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд, стр. 103-120, https://doi.org/10.18485/fb_kpk100nsp.2021.ch6;
6. Ajzenhamer, V. (2021). From Strategic Advantage to Foreign Policy Disadvantage: The Burden of Religion in Turkish Policy toward Western Balkans In Jeftić, M, Veković, M. (Eds), Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021: conference proceedings, Belgrade, pp. 127-141
7. Ајзенхамер, В. (2020). Секуритизација (у време) пандемије: илокуциона какофонија и вирални отпор ванредним мерама сузбијања ковида 19 у Републици Србији. У Јефтић, З, Михајло, К. (ур.) Заразне болести као глобални безбедносни изазов, Факултет безбедности и Институт за међународну политику и привреду, Београд,

стр. 156-174, УДК: 351.77:616-036.21(497.11) DOI:
https://doi.org/10.18485/fb_covid19.2020.ch9

8. Ајзенхамер, В. (2020). Стратешке студије – од војних наука до студија безбедности. У Цветковић, В. (ур.), Науке безбедности – врсте и облици, Београд, стр. 77-102, УДК: 355.43:00, DOI: https://doi.org/10.18485/fb_nauke_vio.2020.ch3
9. Ајзенхамер, В. (2020). Мигранти на мети – секуритизујући наратив Доналда Трампа. У Симић, Д, Миленковић, Д, Живојиновић, Д. (ур.) Миграције као безбедносни изазов за Републику Србију и безбедност Западног Балкана, Факултет политичких наука и Форум „Ziviler Friedensdienst“, Београд, стр. 149174, УДК: 323:314.15(351.78)
10. Ајзенхамер, В. (2020). Стратешке студије у служби хегемоније: поглед на стратешку културу из угла друге генерације. Војно дело. Вол. 4/2020, Београд, стр. 7-29, DOI: <https://doi.org/10.5937/vojdelo2004007A>
11. Ајзенхамер, В. (2019). Улога међународног ауторитета у Лејковој хијерархизованој „схеми“ светске политике. Међународни проблеми. LXXI (3), Београд, стр. 311-334, DOI: <https://doi.org/10.2298/MEDJP1903311A>
12. Rokvić, V., Ajzenhamer, V. (2019). Political discourse, military and securitization of health nexus: contemporary security challenges and the military role in public health security. Serbian political thought. 1/2019, Belgrade, pp. 45-75, DOI: <https://doi.org/10.22182/spm.6642019.3>
13. Ajzenhamer, V. (2018). Teorija iza prakse? projekat „Pojas i put“ – put ka kineskoj teoriji međunarodnih odnosa. U V. Cvetković (ur.) Novi put svile: evropska perspektiva : bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1, Beograd, str. 83-89, UDK: 327(510), DOI: https://doi.org/10.18485/fb_nps.2018.ch6
14. Ајзенхамер, В (2018). Мигрантска криза као „криза“ класичне геополитике? У Лутовац З. и Мрђа С. (ур.) Савремене миграције и друштвени развој: интердисциплинарна перспектива, Српско социолошко друштво, Институт друштвених наука, Универзитет у Београду, Филозофски факултет, Институт за социолошка истраживања, Београд, стр. 281-296, УДК 327.56-314.15(4)“20” 327.5::911.3

В) Уредништва

Од последњег избора у звање кандидат је коауторски приредио један тематски зборник од националног значаја, два зборника са националних научних конференција и самостално је уредио један тематски број националног часописа међународног значаја:

1. Копања, М., Ајзенхамер, В. (ур.), (2022). Геополитички интереси великих сила и стратешка безбедност малих држава. Универзитет у Београду, Факултет

безбедности. Институт за међународну политику и привреду, Београд,
https://doi.org/10.18485/fb_givs_sbmd.2022

2. Цветковић, В., Обрадовић, Ж, Ајзенхамер, В. (ур.) (2021). Кинески социјализам и модеран светски поредак: Сто година Комунистичке партије Кине. Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд.
3. Ајзенхамер, В, Вуковић, Н. (ур) (2020), Човек, простор, технологија, идеје Међународна безбедност у трећој декади XXI века, Факултет безбедности и Институт за међународну политику и привреду, Београд, ISBN 978-86-7067-2796, https://doi.org/10.18485/iipe_cpti.2020
4. Ајзенхамер, В (гост. ур.) (2020). Међународни проблеми (2020), LXXII(1). Тема броја: Зашто је у 21. веку важно бити „геополитичан“?

4. Испуњеност услова за избор у звање

4.1. Обавезни услови

4.1.1. Искуство у педагошком раду са студентима, односно, од стране високошколске установе позитивно оцењено приступно предавање из области за коју се бира, уколико нема педагошко искуство

Кандидат има десетогодишње искуство у педагошком раду са студентима на Факултету безбедности, од првог избора у звање сарадника у настави 2013. године. Предаје и држи вежбе студентима треће године на обавезном предмету Међународни односи. У академској 2022/23. години предавао је и држао вежбе и на предмету Основи геополитике. Владимир Ајзенхамер је ангажован и на мастер академским студијама Студије наука безбедности, где предаје обавезан курс Глобални поредак и регионална безбедност и изборни курс Геополитика Балкана. На докторским студијама предаје изборни курс Геополитика великих сила и стратешка безбедност малих држава.

4.1.2. Позитивна оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода

На основу увида у достављене студентске евалуације предмета на којима Владимир Ајзенхамер предаје и држи вежбе на основим академским студијама Комисија констатује да су студенти изузетно позитивно оценили његов рад на предметима Међународни односи (обавезан предмет, трећа година) и Основи геополитике (обавезан предмет, четврта година). Распон оцена у студентским евалуацијама које је кандидат доставио за целокупан претходни изборни период на ОАС од школске 2018/19. до школске 2022/2023. године креће се у распону од 4,71 до 4,77. У евалуацијама је посебно високо оцењена корисност предавања за лакше савладавање градива на курсу, као и способност наставника да на разумљив начин приближи материју студентима и да их подстакне на активност и критичко промишљање.

4.1.3. Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира

На основу достављене и анализираних конкурсних документација, Комисија констатује да је кандидат објавио 4 (четири) рада у часописима категорије M20 из научне области у коју се бира:

1. Ajzenhamer, V., Rokvić, V. (2021). Kada publika postane sekuritizujući akter: Promena bezbednosne paradigme u vreme pandemije COVID-19. Sociologija i proctor. Vol 59, No, 219, Zagreb, str. 55-87, DOI: <https://doi.org/10.5673/sip.59.0.3> (Категорија M24)

У овом коауторском раду Владимир Ајзенхамер и Вања Роквић истражују промену постојеће безбедносне парадигме и нуде предлог ревизије теорије секуритизације у складу са актуелним безбедносним трендовима произашлим из нових пракси политичког и безбедносног комуницирања ослоњеним на интернет и дигитално умрежавање. Аутори полазе од тезе да је експанзија тзв. онлајн медија и друштвених мрежа, довела до појаве нове врсте секуритизације чији стожер више не чине држава и њој блиске елите, већ су њени носиоци дигитално умрежени грађани. Такву хоризонталну секуритизацију, која се одвија у свету дигиталних друштвених мрежа, аутори одређују као секуритизацију која креће „одоздо“ и дају јој назив БТЛ (below the line) секуритизација. Реч је о процесу у коме грађани, којима је у изворном теоријском концепту намењена улога (релативно пасивне) публике, за себе присвајају атрибуте носиоца секуритизујућег дискурса, делају као секуритизујући актери и развијају сопствене потенцијале за имплементацију секуритизујуће мере. Као студију случаја, аутори анализирају деловање тзв. антиваксерског покрета, аргументујући на тај начин полазну претпоставку рада – хипотезу о виралној „детронизацији“ политичких елита са позиције ексклузивног секуритизујућег актера.

2. Ајзенхемер, В. (2021). Жодоверзум: Космичко клонирање класичне геополитике. Међународни проблеми. LXXIII (3), Београд, стр. 535-556, UDK: 341.229+327::911.3 DOI: <https://doi.org/10.2298/MEDJP2103535A> (Категорија M24)

Рад представља покушај геополитичке контекстуализације и реалполитичког читања стрип-стваралаштва Алехандра Жодоровског. У фокусу ауторове анализе налази се тзв. Жодоверзум (сегмент стриповског опуса чувеног редитеља, писца и сценаристе Алехандра Жодоровског) у који улазе три велике научнофантастичне саге – Инкал, Каста Метабарона и Технооци. Аутор рада поставља себи за циљ да у овом фиктивном универзуму обележи оне мотиве који инспирацију црпе из традиције класичне геополитике, односно праксе политичког реализма. Ауторова полазна претпоставка је да је Жодоверзум осмишљен тако да функционише као (популарно-културни) одраз овоземаљских геополитичких принципа у огледалу космоса, те да стога виђење астрополитике у делима Алехандра Жодоровског није ништа друго до пресликавање реалполитике на бескрајни простор изван Земљине орбите. Да би потврдио ову претпоставку, аутор као кључ за одгонетање тајни Жодоверзума користи геополитичке и астрополитичке концепте Карла Шмита и Еверета Долмана. У ту сврху аутор се посебно ослања на Шмитов концепт Номоса земље, као и на учење о технолошком детерминизму присутно и код Шмита и код Долмана. Применом ових концепата на наведена

остварења, аутор илуструје начин на који се идеје класичне геополитике пресликавају у космичке фантазме поменутог великана девете уметности.

3. Ајзенхамер, В. (2019). Улога међународног ауторитета у Лејковој хијерархизованој „схеми“ светске политике. Међународни проблеми. LXXI (3), Београд, стр. 311-334, DOI: <https://doi.org/10.2298/MEDJP1903311A> (Категорија М24)

У овом раду аутор анализира концепте међународног ауторитета и међународне хијерархије. Ови концепти представљају централна места теорије међународних хијерархија – тумачења структуре међународног система које у многоме одскаче од устаљених теоријских колосека науке о међународним односима, развијеног од стране критичког реалисте Дејвида Лејка. Аутор садржај ових концепата компарира са другачијим теоријским интерпретацијама међународне моћи. Сврха ове компарације је истицање теоријских предности Лејковог модела структуре међународног система, превасходно у односу на оне моделе који му претходе.

4. Rokvić, V., Ajzenhamer, V. (2019). Political discourse, military and securitization of health nexus: contemporary security challenges and the military role in public health security. Serbian political thought, 1/2019, Belgrade, pp. 45-75, DOI: <https://doi.org/10.22182/spm.6642019.3> (Категорија М24)

Аутори у раду покушавају да изграде уверљиве аргументе који оправдавају стављање здравственог сектора у контекст националне и међународне безбедности. Такође, они трагају за одговором на питање улоге оружаних снага у стратешком одговору државе на изазове који се могу јавити у сектору здравствене безбедности. Ослањајући се на теоријске поставке Фукоовог проучавања дискурса, као и на концепт секуритизације развијен од стране тзв. Копенхашке школе студија безбедности, аутори настоје да расветле везу између политичког дискурса, војске и секуритизације здравља.

4.1.4. Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту

Од претходног избора у звање Владимир Ајзенхамер је испунио критеријум научно-истраживачког ангажовања учешћем на два међународна и једном националном пројекту. Као истраживач учествовао је на међународном научном пројекту ЕРАЗМУС+КА2 „Improving Academic and Professional Education Capacity in Serbia in the area of Safety and Security (ImprESS)“, као и на националном научно-стручном пројекту „Неутралност и стратешко одвраћање“ (ШНО-ДХ/1/224) реализованом од стране Универзитета одбране и Министарства одбране Републике Србије. На међународном научном пројекту „De-Radicalisation in Europe and Beyond: Detect, Resolve, Reintegrate“ (959198), реализованом у оквиру Н2020 програма Европске уније, био је ангажован као спољни сарадник/експерт.

- 4.1.5. **Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање**

Кандидат је у периоду од избора у звање доцента објавио научну монографију из уже научне области политичке науке, која ће овде детаљније бити приказана:

1. Ајзенхамер, Владимир (2023). Целулоидна апокалипса – Како је Америка научила да брине и да се плаши „А“ бомбе. Службени гласник, ИСБН 978-86-519-2998-7 (Категорија М42)

У својој монографији Владимир Ајзенхамер истражује везу између хладноратовске стратегије нуклеарног одвраћања и представе нуклеарног холокауста у америчкој популарној култури. Ауторова полазна претпоставка је да су у Сједињеним Државама, услед недостатка емпиријски стеченог знања о последицама нуклеарног рата између две суперсиле – САД и СССР, кључну подршку легитимисању нуклеарног одвраћања пружили управо медији популарне културе: филм, радио, ТВ, стрип и музика. У фокусу монографије налази се „целулоидна“ тј. кинематографска репрезентација света током и након завршетка фиктивног нуклеарног рата и обистињења претпоставки стратешко-теоријског принципа узајамно загарантованог уништења (енг. Mutual assured destruction, скр. МЕД). Књига анализира два ефекта популарно-културне експлоатације МЕД мотива – интензивирање моралне панике, путем које је у широј јавности легитимисана трка у нуклеарном наоружању, као и креирање фонда општег знања о нуклеарном холокаусту из кога су се (о могућим последицама нуклеарног рата) информисали како амерички грађани, тако и њихове политичке елите. Аутор популарну културу – нарочито седму уметност, посматра као медијско „појачало“ тзв. великог страха и као својеврсни репозиторијум општег знања о нуклеарном холокаусту.

Методолошки посматрано монографија представља комбинацију критичког прегледа постојеће литературе о везама популарне културе и светске политике, хладноратовским нуклеарним стратегијама и нуклеарној паници у САД, и емпиријског истраживања предузетог од стране самог аутора. Аутор испрва конструише теоријски модел повратне спреге нуклеарно одвраћање-филм, да би потом – на основу богате МЕД филмографије и репрезентативног узорка од 83 филма (формираног на основу претходно јасно дефинисаног критеријума селекције), идентификовао три кључна МЕД наратива (наратив узбуне, наратив смрти и пост-апокалиптични наратив) уз помоћ којих повратна спрега функционише. Одлучујући се за детаљну анализу три филмска класика – Кјубриковог Доктор Стрејнцлава, Крамеровог На плажи и Шафнерове Планете мајмуна, аутор читаоцима пластично дочарава како функционише сваки од поменутих наратива. Триангулирајући две истраживачке методе – анализу контекста и анализу (филмског) наратива, аутор аргументовано и крајње уверљиво образлаже своју полазну претпоставку о популарној култури као бедему који је човечанство заштитио од избијања нуклеарног рата и ужаса обистињења МАД-а.

У уводу се читалац упознаје са основном идејом књиге, мотивима за њен настанак, структуром и глосаром кључних појмова са којима ће се сретати током читања. Прво поглавље је теоријског карактера и у њему је кроз два потпоглавља обрађено питање интеракције светске политике и популарне културе, односно питање оправданости апострофирања филма као медија од посебне важности за политиколошка истраживања хладног рата. Друго поглавље се састоји од три потпоглавља. Прво представља осврт на хронологију хладног рата испричану из угла еволуције стратегије нуклеарног одвраћања. Друго се бави објашњењем стратешке логике која стоји иза нуклеарног одвраћања, односно

његових доктринарних варијетета – МЕД-а, ограниченог нуклеарног одговора (енг. Limited nuclear options, скр. ЛНО) и употребљивог одабира нуклеарних мета (енг. Nuclear utilization target selection, скр. НАТС). Треће потпоглавље читаоце упознаје са алтернативним тумачењем нуклеарног одвраћања – Бодријаровим концептом симулакрума и симулације, корисним првенствено за разумевање друштвених ефеката кинематографских репрезентација нуклеарног армагедона. Треће поглавље фокусира се на оно што аутор назива наративима судњег дана. Кроз четири потпоглавља обрађена је тема МЕД наратива – како као званичног наратива америчке националне безбедности, тако и као популарно-културног мотива. У овом поглављу дата је хронологија ширења нуклеарне моралне панике – испрва у границама америчког друштва, а потом и у међународним оквирима. Расветљена је њена веза са званичним и популарно-културним МЕД наративом, утврђена су три основна варијетета филмског МЕД наратива и дато је објашњење повратне спреге између нуклеарног одвраћања и популарне културе, са акцентом на седму уметност. Четврто поглавље се састоји од студија случаја које илуструју на који је начин филмски МЕД наратив служио као подршка нуклеарном одвраћању. Кроз три потпоглавља извршена је анализа следећих филмских садржаја – Кјубриковог Доктор Стрејнцлав или: како сам научио да не бринем и волим бомбу, Кремеровог На плажи и Шафнерове Планете мајмуна. У закључном поглављу аутор сумира одговоре до којих је дошао, настојећи да значај обрађене теме појача повлачењем паралеле са актуелним међународним дешавањима, обновљеним хладноратовским ривалитетом и све чешћим поновним „звездањем“ нуклеарног оружја на релацији Бела кућа-Кремљ.

Рецензенти монографије били су: проф. др Марта Зорко, ванредни професор Факултета политичких знаности Универзитета у Загребу; проф. др Зоран Јефтић, ванредни професор Факултета безбедности Универзитета у Београду; др Срђан Кораћ, виши научни сарадник Института за политичке студије у Београду.

4.1.6. Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33

Кандидат је објавио два рада из ове категорије:

1. Ajzenhamer, V. (2021). From Strategic Advantage to Foreign Policy Disadvantage: The Burden of Religion in Turkish Policy toward Western Balkans In Jeftić, M, Veković, M. (Eds), *Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021: conference proceedings*, Belgrade, pp. 127-141 (Категорија М33)

У овом раду аутор посматра производњу етничке и верске другости као један од кључних инструмента турске спољне политике на Балкану. Кроз дискурзивну анализу наратива географске и историјске дубине, турског спољнополитичког идеолога Ахмета Давутоглуа, аутор покушава да „декодира“ (гео)политичку позадину (већ деценију и по) актуелне дипломатске, економске и културне политичке офанзиве Републике Турске на простор Западног Балкана. Централни део рада бави се процесом „конструисања“ заједничког неоосманског сопства Бошњака, Албанаца и Турака, као транс-етничког колективног идентитета заснованог на исламској (ханефиској) вери и османској културној баштини као кохезивном фактору.

2. Ajzenhamer, V. (2018). Teorija iza prakse? projekat „Pojas i put” – put ka kineskoj teoriji međunarodnih odnosa. U V. Cvetković (ur.) Novi put svile: evropska perspektiva : bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1, Beograd, str. 83-89, UDK: 327(510), DOI: https://doi.org/10.18485/fb_nps.2018.ch6 (Категорија М33)

Овај рад за централну тему има анализу узрока који су онемогућили настанак изворно-источних, односно „источњачких“ теорија међународних односа. Аутор у раду промишља могућности да НР Кина, као једна од најутицајнијих држава данашњице, направи дисциплинарни пробој и да у догледној будућности формулише сопствену теорију светске политике, неспутану западним теоријским матрицама. Аутор рада је посебну пажњу посветио Иницијативи „Појас и пут”, покушавајући да – кроз анализу кључних поставки овог пројекта, у њој идентификује елементе неке будуће, потенцијално-аутохтоне, кинеске теорије међународних односа.

4.1.7. Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63

Кандидат је објавио два рада из ове категорије:

1. Ајзенхамер, В. (2021). Никсон, Кисинџер и Мао: од стратешке триангулације до Пинг-понг дипломатије. У Цветковић, В., Обрадовић, Ж, Ајзенхамер, В. (ур.). Кинески социјализам и модеран светски поредак: Сто година Комунистичке партије Кине. Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд, стр. 103-120, https://doi.org/10.18485/fb_kpk100nsp.2021.ch6 (Категорија М63)

Рад је замишљен као краћи осврт на америчко-кинеске хладноратовске односе и настоји да ближе осветли сложену историјску позадину дипломатске иницијативе која је у светској политици остала упамћена под називом Пинг-понг дипломатија. У раду се на примеру америчко-кинеског *rapprochement*-а проверава теза о пресудном утицају политичког вођства на промену постојећих спољнополитичких парадигми, као и тврдња да флексибилно позиционирање агенса према постојећој структури може (дугорочно гледано) довести до битних промена унутар саме међународне структуре.

2. Ајзенхамер, В. (2020). Секуритизација (у време) пандемије: илокуциона какофонија и вирални отпор ванредним мерама сузбијања ковида 19 у Републици Србији. У Јефтић, З, Михајло, К. (ур.) Заразне болести као глобални безбедносни изазов, Факултет безбедности и Институт за међународну политику и привреду, Београд, стр. 156-174, УДК: 351.77:616-036.21(497.11) DOI: https://doi.org/10.18485/fb_covid19.2020.ch9 (Категорија М63)

Аутор се у раду бави питањем секуритизације пандемије вируса КОВИД-19 у Републици Србији, усмеравајући своју пажњу на дискурс отпора ванредним мерама који се у делу грађанства јавио непосредно након њиховог увођења. Како позив на супротстављање уведеним против-пандемијским мерама има за своју последицу слабљење учинковитости државе као секуритизујућег актера и умањење подршке безбедносној политици дугорочне имплементације друштвених рестрикција намењених сузбијању заразе, ауторова полазна

теза је да се у арени здравствене безбедности током пандемије јавило више претендента на улогу секуритизујућег актера. На тај начин измењена су важећа правила специјализованих дискурзивних поредака, превасходно она која се тичу њихове контроле и саморегулације. Како би поткрепио ову тезу, аутор у традиционални образац секуритизације уводи два иновативна теоријска концепта – принцип згрушавања дискурса и илокуциону какофонију.

4.1.8. Оцена резултата научног и истраживачког рада

На основу категоризације и прегледа квантитативно исказаних научних резултата за стицање звања ванредног професора за ужу научну област Политичке науке, Комисија је закључила да др Владимир Ајзенхамер испуњава све обавезне критеријуме за избор у ово звање. У Табели 1. приказани су захтеви за избор у звање ванредног професора на Универзитету у Београду у групацији друштвено-хуманистичких наука и радови кандидата који испуњавају ове захтеве, објављени од његовог избора у звање доцента.

Табела 1.

Критеријум: Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира:	
Ajzenhamer, V., Rokvić, V. (2021). Kada publika postane sekuritizujući akter: Promena bezbednosne paradigme u vreme pandemije COVID-19. Sociologija i proctor. Vol 59, No, 219, Zagreb, str. 55-87, DOI: https://doi.org/10.5673/sip.59.0.3	M24
Ајзенхамер, В. (2021). Жодоверзум: Космичко клонирање класичне геополитике. Међународни проблеми. LXXIII (3), Београд, стр. 535-556, UDK: 341.229+327::911.3 DOI: https://doi.org/10.2298/MEDJP2103535A	M24
Ајзенхамер, В. (2019). Улога међународног ауторитета у Лејковој хијерархизованој „схеми“ светске политике. Међународни проблеми. LXXI (3), Београд, стр. 311-334, DOI: https://doi.org/10.2298/MEDJP1903311A	M24
Rokvić, V., Ajzenhamer, V. (2019). Political discourse, military and securitization of health nexus: contemporary security challenges and the military role in public health security. Serbian political thought. 1/2019, Belgrade, pp. 45-75, DOI: https://doi.org/10.22182/spm.6642019.3	M24
Критеријум: Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање:	
Ајзенхамер, Владимир (2023). Целулоидна апокалипса – Како је Америка научила да брине и да се плаши „А“ бомбе. Службени гласник, ИСБН 978-86-519-2998-7	M42
Критеријум: Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33.	
Ajzenhamer, V. (2021). From Strategic Advantage to Foreign Policy Disadvantage: The Burden of Religion in Turkish Policy toward Western Balkans. In Jeftić, M, Veković, M. (Eds), Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021: conference proceedings, Belgrade, pp. 127-141	M33

Ajzenhamer, V. (2018). Teorija iza prakse? projekat „Pojas i put” – put ka kineskoj teoriji međunarodnih odnosa. U V. Cvetković (ur.) Novi put svile: evropska perspektiva : bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1, Beograd, str. 83-89, UDK: 327(510), DOI: https://doi.org/10.18485/fb_nps.2018.ch6	M33
Критеријум: Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.	
Ајзенхамер, В. (2021). Никсон, Кисинџер и Мао: од стратешке триангулације до Пинг-понг дипломатије У Цветковић, В., Обрадовић, Ж, Ајзенхамер, В. (ур.). Кинески социјализам и модеран светски поредак: Сто година Комунистичке партије Кине. Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд, стр. 103-120, https://doi.org/10.18485/fb_kpk100nsp.2021.ch6	M63
Ајзенхамер, В. (2020). Секуритизација (у време) пандемије: илокуциона какофонија и вирални отпор ванредним мерама сузбијања ковида 19 у Републици Србији У Јефтић, З, Михајло, К. (ур.) Заразне болести као глобални безбедносни изазов, Факултет безбедности и Институт за међународну политику и привреду, Београд, стр. 156-174, УДК: 351.77:616-036.21(497.11) DOI: https://doi.org/10.18485/fb_covid19.2020.ch9	M63
Додатни научни радови:	
Ajzenhamer V. (2022). From Strategic Depth to Hegemonic Overreach: Has Turkey Bitten off More Than It Can Chew in the Western Balkans? In B. Radeljić and M. C. Özsahin (eds.), Turkey’s Return to the Western Balkans: Policies of Continuity and Transformation, Springer, pp. 65-95, https://doi.org/10.1007/978-3-031-10074-1_4	M13
Копања, М., Ајзенхамер, В. (2022). Одвраћање у раљама безбедносне дилеме. У Благојевић В. (ур) Неутралност и стратешко одвраћање. Медија центар „Одбрана”, Београд, стр. 15-38	M45
Ајзенхамер, В. (2020). Стратешке студије – од војних наука до студија безбедности. У Цветковић, В. (ур.), Науке безбедности – врсте и облици, Београд, стр. 77-102, УДК: 355.43:00, DOI: https://doi.org/10.18485/fb_nauke_vio.2020.ch3	M45
Ајзенхамер, В. (2020). Мигранти на мети – секуритизујући наратив Доналда Трампа. У Симић, Д, Миленковић, Д, Живоиновић, Д. (ур.) Миграције као безбедносни изазов за Републику Србију и безбедност Западног Балкана, Факултет политичких наука и Форум „Ziviler Friedensdienst“, Београд, стр. 149-174, УДК: 323:314.15(351.78)	M45
Ајзенхамер, В (2018). Мигрантска криза као „криза” класичне геополитике? У Лутовац З. и Мрђа С. (ур.) Савремене миграције и друштвени развој: интердисциплинарна перспектива, Српско социолошко друштво, Институт друштвених наука, Универзитет у Београду, Филозофски факултет, Институт за социолошка истраживања, Београд, стр. 281-296, УДК 327.56-314.15(4)“20” 327.5::911.3	M45
Ајзенхамер, В. (2020). Стратешке студије у служби хегемоније: поглед на стратешку културу из угла друге генерације. Војно дело. Вол. 4/2020, Београд, стр. 7-29, DOI: https://doi.org/10.5937/vojdela2004007A	M52

4.2. Изборни услови

4.2.1. Стручно-професионални допринос

А) Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству

Владимир Ајзенхамер је члан уређивачког одбора националног научног часописа међународног значаја Међународни проблеми који издаје Институт за међународну политику и привреду у Београду, а био је и члан редакције часописа Годишњак Факултета безбедности.

Од последњег избора у звање кандидат је коауторски приредио један тематски зборник од националног значаја, два зборника са националних научних конференција и самостално је уредио један тематски број националног часописа међународног значаја:

1. Кобања, М., Ајзенхамер, В. (ур.), (2022). Геополитички интереси великих сила и стратешка безбедност малих држава. Универзитет у Београду, Факултет безбедности. Институт за међународну политику и привреду, Београд, https://doi.org/10.18485/fb_givs_sbmd.2022
2. Цветковић, В., Обрадовић, Ж, Ајзенхамер, В. (ур.) (2021). Кинески социјализам и модеран светски поредак: Сто година Комунистичке партије Кине. Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд.
3. Ајзенхамер, В, Вуковић, Н. (ур) (2020), Човек, простор, технологија, идеје Међународна безбедност у трећој декади XXI века, Факултет безбедности и Институт за међународну политику и привреду, Београд, ISBN 978-86-7067-2796, https://doi.org/10.18485/iipe_cpti.2020
5. Ајзенхамер, В (гост. ур.) (2020). Међународни проблеми (2020), LXXII(1). Тема броја: Зашто је у 21. веку важно бити „геополитичан“?

Б) Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа

Од последњег избора у звање кандидат је био председник организационог одбора две националне научне конференције:

1. „Мултиполаризам и/или велика конфузија: токови преображаја савременог међународног система“, у организацији Факултета безбедности Универзитета у Београду и Института за европске студије, одржаној у Београду, 01. децембра 2022.
2. „Изазови савременог света: стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода?“ у организацији Факултета безбедности Универзитета у Београду и Института за међународну политику и привреду, одржаној у Београду, 28. октобара 2020.

Био је члан програмског одбора меморијалне националне научно-стручне конференције „Предраг Марић“ у организацији Факултета безбедности Универзитета у Београду и Института за међународну политику и привреду, одржаној у Београду, 11. фебруар 2022. године, и члан организационог одбора националне научне конференције „Кинески социјализам и модерни светски поредак“, у организацији Факултета безбедности Универзитета, одржаној у Београду 9. јула 2021. године.

В) Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама

Од избора у звање доцента на Факултету безбедности Владимир Ајзенхамер је био ментор на изради 3 (три) мастер рада и члан комисије за одбрану 1 (једног) мастер рада и 1 (једне) докторске дисертације. На Мултидисциплинарним мастер академским студијама Студије миграција при Универзитету у Београду био је ментор на изради 2 (два) мастер рада, и члан комисије за одбрану 5 (пет) мастер радова. На Факултету политичких наука Универзитета у Београду био је члан комисије за одбрану 1 (једне) докторске дисертације.

Менторства завршних мастер радова:

1. Ментор завршног мастер рада кандидата Стефана Рашовића „Теоријско омеђавање украјинско-руског сукоба: усуд географије, цивилизацијски сукоб и борба за хегемонију”, Факултет безбедности (2023)
2. Ментор завршног мастер рада кандидата Стефана Катића „Односи између држава Западног Балкана и Сједињених Америчких Држава из угла теорије хијерархија у међународним односима“, Факултет безбедности (2022)
3. Ментор завршног мастер рада кандидата Дејан Петровић „Од Кнежевине Србије до Краљевине СХС: Реализација велике стратегије 'Начертанија'” Факултет безбедности (2021)
4. Ментор завршног мастер рада кандидаткиње Марије Јовић „Мировне операције Уједињених нација као инструмент превенције принудних миграција – случај Републике Либан“, Студије миграција Студија при Универзитету (2023)
5. Ментор завршног мастер рада кандидаткиње Ирене Савић „Утицај оружаних сукоба и промена политичког система на структуру и број избеглица у Авганистану у периоду од 1978. до 2001. године“, Студије миграција Студија при Универзитету (2022)

Чланства у комисијама за одбрану докторских дисертација:

1. Члан комисије за одбрану докторске дисертације кандидата Миада Накхавалија „Iran-Saudi Arabia Rivalry After the Islamic Revolution of Iran (Однос Ирана и Саудијске Арабије након Исламске револуције у Ирану)“, Факултет политичких наука (2022)
2. Члан комисије за одбрану докторске дисертације кандидата Михајла Копане „Геополитички приступ утврђивању делотворности концепта велике стратегије обуздавања (Студија случаја: Сједињене Америчке Државе, 1979-1989)”, Факултет безбедности (2022)

Чланства у комисијама за одбрану завршних мастер радова:

1. Члан комисије за одбрану завршног мастер рада кандидата Зорана Радића „Инвестиционо држављанство између права, миграција и реалности“, Студије миграција Студија при Универзитету (2023)
2. Члан комисије за одбрану завршног мастер рада кандидаткиње Тамаре Полетан, „Политика Републике Турске према дијаспори у Савезној републици Немачкој“, Студије миграција Студија при Универзитету (2023)
3. Члан комисије за одбрану завршног мастер рада кандидата Лазара Коматовића „Реконцептуализација фрикције у оквиру савремених оружаних сукоба“, Факултет безбедности (2022)
4. Члан комисије за одбрану завршног мастер рада кандидаткиње Марине Ђирковић, „Миграције као безбедносна претња у стратешким документима Републике Србије од 2009 до 2019“, Студије миграција Студија при Универзитету (2022)
5. Члан комисије за одбрану завршног мастер рада кандидата Богдане Красиће, „Утицај политика интеграције странаца на безбедност Републике Француске од 2012. до 2021. године“, Студије миграција Студија при Универзитету (2022)
6. Члан комисије за одбрану завршног мастер рада кандидаткиње Катарине Каран, „Правни, политички и безбедносни сегменти контроле и надзора националне безбедности у управљању границама услед појачаног прилива миграната у Републици Србији“, Студије миграција Студија при Универзитету (2022)

Г) Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима

Од избора у звање доцента Владимир Ајзенхамер је био ангажован на међународним научно-истраживачким пројектима ЕРАЗМУС+КА2 „Improving Academic and Professional Education Capacity in Serbia in the area of Safety and Security (ImprESS)“ и Horizon 2020 project „De-Radicalisation in Europe and Beyond: Detect, Resolve, Reintegrate” (959198), као и на националном научно-истраживачком пројекту „Неутралност и стратешко одвраћање“ (ШНО-ДХ/1/224) реализованом од стране Универзитета одбране и Министарства одбране Републике Србије.

4.2.2. Допринос академској и широј заједници

А) Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству

Кандидат тренутно врши функције Шефа Катедре друштвено-хуманистичких наука и Заменика председника Савета факултета Факултет безбедности. Претходно је обављао функцију Секретара Катедре друштвено-хуманистичких наука.

Б) Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке

На основу Споразума Факултета безбедности и Војне академије Универзитета одбране Владимир Ајзенхамер је један од иницијатора, организатора и реализатора ван-наставног курса Стратешко преговарање, намењеног студентима Факултета безбедности и кадетима Војне академије, одржаног током летњег семестра школске 2022/23 на Војној академији у Београду.

Од 2019. године на Универзитету одбране – Школа националне одбране „Војвода Радомир Путник“, у оквиру Програма усавршавања Високих студија безбедности и одбране (ВСБО), држи предавања по позиву. У току летњег семестра академске 2023. године био је ментор 1 (једног) завршног рада и главни ментор Завршне студије 12. класе ВСБО.

На пољу промоције науке ангажовао се учешћем на следећим трибинама, стручним скуповима и промоцијама књига:

1. Промоција књиге др Милована Суботића „Миграције и екстремизам“, одржана 14. марта 2023. у Дому војске у Београду (обраћање у својству рецензента)
2. Панел дискусија „A possible peace regime on the Korean peninsula and the issue of North Korean nuclear pursuit“ одржане 23. јуна 2022 у хотелу Crowne Plaza, у организацији Факултета безбедности и Амбасаде Републике Кореје (обраћање у својству организатора и панелисте)
3. Промоција књиге Марте Зорко и Сеада Турчала „Популарна геополитика“ одржана 5. новембра 2021. године на Факултету политичких знаности у Загребу (обраћање у својству рецензента)
4. Стручна конференција Infosec Lite 2020 „Navigating the unknown – securely“, у организацији TeleGroup-а и TG-SEC-а, одржана 9. децембра 2020 (уводничар)
5. Промоција књиге др Слободана Јанковића „Блиски исток: рат без мира“ одржана 28. јануара 2020. године у Дому омладине у Београду (учесник)
6. Трибина „Геополитички аспекти савремених безбедносних изазова Републике Србије“ у организацији Института за стратегијска истраживања Министарства одбране, одржаној 23. октобра 2019. на 64. Међународном сајму књига у Београду (учесник);

4.2.3. Сарадња са другим високо-школским, научно-истраживачким установама, односно установама културе или уметности земљи и иностранству

А) Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама

Од претходног избора у звање Владимир Ајзенхамер је као истраживач остварио учешће на међународном научном пројекту ЕРАЗМУС+КА2 „Improving Academic and Professional Education Capacity in Serbia in the area of Safety and Security (ImprESS)“, а као спољни сарадник/експерт био је ангажован на међународном научном пројекту „De-Radicalisation in Europe and Beyond: Detect, Resolve, Reintegrate“ (959198), реализованом у оквиру H2020 програма Европске уније.

Б) Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача

Од последњег избора у звање кандидат је ангажован као предавач на Мултидисциплинарним мастер академским студијама Студије миграција Студија при Универзитету у Београду на предметима Кризе, сукоби и миграције у свету, Правни, политички и безбедносни аспекти миграција у свету и Безбедност Србије и миграције.

Током 2020. и 2022. године био је члан Комисија за израду извештаја за избор у научна звања истраживач-сарадник и научни сарадник. Комисија је образована од стране Научног већа Института за стратегијска истраживања Универзитета одбране.

Такође, кандидат је био члан већ поменутих комисија за одбрану завршних мастер радова и докторских дисертација (види 4.2.1 В) на мастер академским студијама Студије Миграција Студија при Универзитету у Београду и на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

В) Учешће у програмима размене наставника и студената

Кандидат је током 2022. године реализовао студијски боравак на Факултету политичких знаности у Загребу. Студијски боравак је реализован под окриљем Споразума о сарадњи Факултета политичких знаности Свеучилишта у Загребу и Факултета безбедности Универзитета у Београду.

Током 2018. године кандидат је боравио на стручном усавршавању у Сједињеним Америчким Државама, похађајући међународни семинар International Defense Acquisition Negotiation на Морнаричкој школи за постдипломске студије (Naval Postgraduate School) у Монтереју, Калифорнија. Студијски боравак је финансиран од стране Министарства одбране Сједињених Држава.

Г) Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству

Након избора у звање доцента Владимир Ајзенхамер је реализовао следећа предавања по позиву:

У оквиру Методолошке радионице за студенте постдипломских специјалистичких студија Сигурносна политика Републике Хрватске и студенте постдипломских специјалистичких студија Вањска политика и дипломација, Факултета политичких знаности Свеучилишта у Загребу, у Поречу 16-17. септембра 2023. године, одржао је предавање у трајању од 2 (два) наставна часа на тему: „Анализа популарно-културних наратива у служби истраживања међународне безбедности“.

На Факултету политичких знаности Свеучилишта у Загребу, током студијског боравка реализованог од 5. до 9. децембра 2022. године на основу Споразума о сарадњи Факултета безбедности и Факултета политичких знаности, одржао је предавања и вежбе (студентски семинар) у трајању од 6 (шест) наставних часова на предметима Међународна сигурност и Миграције и сигурност код професора Синише Таталовића, на теме: „Радикализација као (невојна) претња националној и међународној безбедности: Студија случаја Република Србија“, „Миграције на тремеђи моралне панике, секуритизације и хантингтонизације: Стратегије и наративи фортификације и другости“ и „Међународна сигурност – перспективе Азије“ (студентски семинар).

Једанпут годишње, у периоду од 2019. до 2022. године, на Високим студијама безбедности и одбране (ВСБО) Школе националне одбране „Војвода Радомир Путник“

Универзитета одбране, у трајању од 6 (шест) наставних часова, реализовао је предавање на тему „Међународни односи: спољна политика регионалних сила – студија случаја Република Турска“.

У летњем семестру школске 2022/23 на истим студијама одржао је предавања у трајању од 16 (шеснаест) наставних часова из предметне области „Стратегијско окружење – међународни односи“ и 60 (шездесет) наставних часова менторског рада са полазницима 12. класе ВСБО на изради Завршног рада – студије „Стратешка неутралност и одвраћање као стратешка одређења Републике Србије“.

На истом универзитету 26. децембра 2021. године одржао је предавање 66. класи Генералштабног усавршавања (ГШУ) на предмету Стратегија на тему: „Стратегијски наступ савремене Турске“.

На Факултету политичких наука и међународних односа Универзитета Матеј Бел у Бањској Бистрици, 10. маја 2021, на позив професора Растислава Казинског (Rastislav Kazansky) одржао је гостујуће предавање „Religion-Based Radicalization in the Western Balkan region“ у трајању од 2 (два) наставна часа.

5. Закључак и предлог комисије

Комисија закључује да кандидат др Владимир Ајзенхамер испуњава све услове за избор у звање и радно место ванредног професора за ужу научну област Политичке студије, на предмету Међународни односи.

Од претходног избора у звање Др Владимир Ајзенхамер је:

1. објавио четири рада у часописима категорије М20 (минимум је два), од којих су сва четири у националним часописима међународног значаја (М24);
2. објавио научну монографију/књигу из научне области за коју се бира;
3. објавио у целини два рада са међународног научног скупа (минимум је један);
4. објавио у целини два рада са научног скупа националног значаја (минимум је један);
5. објавио је и један научни рад у категорији М13 (поглавље у тематском зборнику међународног значаја), четири рада у категорији М45 (поглавље у тематском зборнику), и један рад у категорији М52 (истакнути национални часопис) који су релевантни за ужу научну област у коју се бира;
6. доказао да поседује педагошко искуство и да има позитивну оцену педагошког рада у студентској анкети (збирне оцене за целокупан период од последњег избора у звање у опсегу од 4,71 до 4,77);
7. учествовао је на два међународна и једном националном пројекту;
8. учествовао је у раду више међународних и националних научних конференција;
9. испунио је сва три изборна услова (стручно-професионални допринос, допринос академској и широј заједници и сарадњу са другим високошколским, научно-истраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству).

На основу свега претходно изложеног, Комисија сматра да се ради о кандидату који је у свом досадашњем професионалном ангажману показао изузетне научно-истраживачке и педагошке способности, те да поседује све неопходне и одговарајуће квалитете који га

препоручују за рад у настави и за научно-истраживачке делатности у области у коју се бира и стога

ПРЕДЛАЖЕ

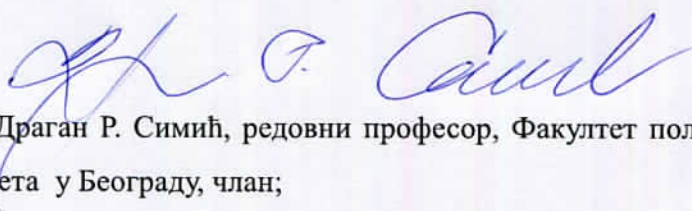
Изборном већу Факултета безбедности Универзитета у Београду да др Владимира Ајзенхамера изабере за ванредног професора са пуним радним временом за ужу научну област Политичке науке, на предмету Међународни односи.

У Београду, 3. новембра 2023. године

КОМИСИЈА:

Проф. др Мирослав Младеновић, редовни професор, Факултет безбедности
Универзитета у Београду, председник;

Проф. др Драган Р. Симић, редовни професор, Факултет политичких наука
Универзитета у Београду, члан;

Проф. др Драган Ђукановић, редовни професор, Факултет политичких наука
Универзитета у Београду, члан.